ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (třetího senátu)

27. října 2011 *

Ve věci C-47/10 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 27. ledna 2010,

Rakouská republika, zastoupená E. Riedlem, jako zmocněncem, ve spolupráci s M. Núñez Müllerem a J. Dammannem, Rechtsanwälte,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka),

přičemž dalšími účastníky řízení jsou:

Scheucher-Fleisch GmbH, se sídlem v Ungerdorfu (Rakousko),

Tauernfleisch Vertriebs GmbH, se sídlem ve Flattachu (Rakousko),

* Jednací jazyk: němčina.

Wech-Kärntner Truthahnverarbeitung GmbH, se sídlem v Glaneggu (Rakousko),

Wech-Geflügel GmbH, se sídlem v Sankt Andrä (Rakousko),

Johann Zsifkovics, s bydlištěm ve Vídni (Rakousko),

zastoupení J. Hoferem a T. Humerem, Rechtsanwälte,

žalobci v prvním stupni,

Evropská komise, zastoupená V. Kreuschitzem a A. Stobieckou-Kuik, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalovaná v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (třetí senát),

ve složení K. Lenaerts, předseda senátu, J. Malenovský, R. Silva de Lapuerta (zpravodajka), G. Arestis a T. von Danwitz, soudci,

generální advokát: Y. Bot,
vedoucí soudní kanceláře: K. Malacek, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 14. dubna 2011,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 9. června 2011,

vydává tento

Rozsudek

1 Svým kasačním opravným prostředkem se Rakouská republika domáhá zrušení rozsudku Soudu prvního stupně Evropských společenství (nyní Tribunálu) ze dne 18. listopadu 2009, Scheucher-Fleisch a další v. Komise (T-375/04, Sb. rozh. s. II-4155, dále jen „napadený rozsudek"), kterým Tribunál zrušil rozhodnutí Komise K(2004) 2037 v konečném znění ze dne 30. června 2004 o státních podporách NN 34A/2000 týkajících se programů jakosti a značek „AMA-Biozeichen" a „AMA-Gütesiegel" (dále jen „sporné rozhodnutí") poskytovaných Rakouskou republikou ve prospěch zemědělsko-potravinářského odvětví.

Právní rámec

2 První až třetí a osmý bod odůvodnění nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku [88] Smlouvy o ES (Úř. věst. L 83, s. 1; Zvl. vyd. 08/01, s. 339), uvádí:

„1) vzhledem k tomu, že se toto nařízení, aniž jsou dotčena zvláštní procesní pravidla stanovená v nařízeních pro určité sektory, vztahuje na podporu ve všech sektorech; že za účelem použití článků [73] a [87] Smlouvy má Komise zvláštní pravomoc podle článku [88] této smlouvy rozhodovat o slučitelnosti státní podpory se společným trhem při přezkoumání existující podpory, při rozhodování o nové nebo pozměněné podpoře a při uskutečňování opatření týkajících se nesplnění jejích rozhodnutí nebo oznamovací povinnosti;

2) vzhledem k tomu, že Komise, v souladu s judikaturou Soudního dvora Evropských společenství, rozvinula a ustavila jednotnou praxi pro použití článku [88] Smlouvy a stanovila určitá procesní pravidla a principy v množství svých sdělení; že je vhodné, s cílem zajistit účinné a účelné postupy podle článku [88] Smlouvy, kodifikovat a posílit tuto praxi prostřednictvím nařízení;

3) vzhledem k tomu, že procesní nařízení o použití článku [88] Smlouvy zvýší průhlednost a právní jistotu;

[...]

8) vzhledem k tomu, že ve všech případech, kde Komise jako výsledek předběžného posouzení nemůže shledat podporu slučitelnou se společným trhem, musí být zahájeno formální vyšetřovací řízení, aby umožnilo Komisi shromáždit všechny informace, které potřebuje pro posouzení slučitelnosti podpory, a aby se zúčastněným stranám umožnilo předložit jejich připomínky; že práva zúčastněných stran mohou být nejlépe ochráněna v rámci formálního vyšetřovacího řízení podle čl. [88 odst. 2] Smlouvy."

3 Článek 1 nařízení č. 659/1999 stanoví:

„Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

[...]

h) ‚zúčastněnou stranou': kterýkoliv členský stát, osoba, podnik nebo sdružení podniků, jejichž zájmy by mohly být ovlivněny poskytnutím podpory, zejména příjemce podpory, konkurenční podniky a profesní sdružení."

4 Kapitola II tohoto nařízení, nazvaná „Řízení týkající se oznámené podpory", obsahuje článek 4, nazvaný „Předběžné přezkoumání oznámení a rozhodnutí Komise", který stanoví:

„1. Komise přezkoumá oznámení ihned po jeho obdržení. Aniž je dotčen článek 8, Komise přijme rozhodnutí podle odstavců 2, 3 nebo 4.

2. Shledá-li Komise po předběžném přezkoumání, že oznámené opatření není podporou, zaznamená tento nález ve formě rozhodnutí.

3. Shledá-li Komise po předběžném přezkoumání, že nejsou vzneseny žádné pochybnosti o slučitelnosti oznámeného opatření se společným trhem, pokud opatření spadá pod čl. 87 odst. 1 ES, rozhodne, že opatření je slučitelné se společným trhem [...]. Rozhodnutí blíže určí, která výjimka podle Smlouvy byla použita.

4. Shledá-li Komise po předběžném přezkoumání, že existují pochybnosti o slučitelnosti oznámeného opatření se společným trhem, rozhodne o zahájení postupu podle čl. [88 odst. 2 ES] [...].

5. Rozhodnutí podle odstavců 2, 3 a 4 jsou učiněna ve lhůtě dvou měsíců. Tato lhůta začíná v den následující po dni obdržení úplného oznámení. Oznámení je považováno za úplné, pokud Komise nepožádá o další informace ve lhůtě dvou měsíců od obdržení oznámení nebo od obdržení požadovaných dodatečných informací. Lhůta může být prodloužena se společným souhlasem Komise a dotyčného členského státu. Komise může případně stanovit kratší lhůty.

6. Pokud Komise nerozhodla v souladu s odstavci 2, 3 nebo 4 ve lhůtě stanovené v odstavci 5, považuje se souhlas Komise s podporou za udělený. Dotyčný členský stát může následně provést opatření, o kterých bylo rozhodováno, poté, co o nich předem podá Komisi oznámení, ledaže Komise rozhodne podle tohoto článku ve lhůtě 15 pracovních dní od obdržení oznámení."

5 Článek 6 uvedeného nařízení, nazvaný „Formální vyšetřovací řízení“, který je zahrnut do stejné kapitoly II, stanoví ve svém prvním odstavci:

„Rozhodnutí o zahájení formální vyšetřovacího řízení shrne relevantní faktické a právní otázky, zahrne předběžné hodnocení Komise o charakteru navrhovaného opatření jako podpory a vyloží pochybnosti o jeho slučitelnosti se společným trhem. Rozhodnutí vyzve dotyčný členský stát a ostatní zúčastněné strany, aby předložily připomínky v předepsané lhůtě, která obvykle nepřesáhne jeden měsíc. V řádně odůvodněných případech může Komise předepsanou lhůtu prodloužit.“

6 Článek 13 nařízení č. 659/1999, nazvaný „Rozhodnutí Komise“, který je součástí kapitoly III, nazvané „Řízení týkající se protiprávní podpory“, stanoví:

„1. Přezkoumání možné protiprávní podpory je zakončeno přijetím rozhodnutí podle čl. 4 odst. 2, 3 nebo 4. V případě rozhodnutí zahájit formální vyšetřovací řízení je přezkoumání zakončeno přijetím rozhodnutí podle článku 7. Nesplní-li členský stát příkaz k poskytnutí informací, je rozhodnutí přijato na základě dostupných informací.

2. Aniž jsou dotčena ustanovení čl. 11 odst. 2, Komise není v případech případné protiprávní podpory vázána lhůtami stanovenými v čl. 4 odst. 5, čl. 7 odst. 6 a čl. 7 odst. 7.

3. Článek 9 se použije přiměřeně.“

7 Článek 20 tohoto nařízení, nazvaný „Práva zúčastněných stran“, který je součástí kapitoly VI, nazvané „Zúčastněné strany“, stanoví:

„1. Každá zúčastněná strana může předložit připomínky podle článku 6 po rozhodnutí Komise zahájit formální vyšetřovací řízení. Každé zúčastněné straně, která předložila takové připomínky, a každému příjemci jednotlivé podpory je zaslána kopie rozhodnutí přijatého Komisí podle článku 7.

2. Každá zúčastněná strana může informovat Komisi o každé údajné protiprávní podpoře a o každém údajném zneužití podpory. Pokud se Komise domnívá, že informace, které má k dispozici, neposkytují dostatečný základ k vyjádření se k případu, uvědomí o tom zúčastněnou stranu. Přijme-li Komise rozhodnutí v případu týkajícím se předmětu záležitosti, ke které byly poskytnuty informace, zašle jednu kopii tohoto rozhodnutí zúčastněné straně.

3. Na svou žádost obdrží zúčastněná strana kopii rozhodnutí podle článků 4 a 7, čl. 10 odst. 3 a článku 11.“

8 Článek 64 jednacího řádu Tribunálu stanoví organizační procesní opatření před Tribunálem a článek 81 tohoto řádu upravuje, jaký obsah mají mít rozsudky Tribunálu.

Skutečnosti předcházející sporu

9 Skutkový stav sporu byl vylíčen v bodech 1 až 12 napadeného rozsudku. Pro účely tohoto kasačního opravného prostředku je vhodné zrekapitulovat následující skutečnosti předcházející sporu.

10 V roce 1992 přijala Rakouská republika spolkový zákon o zřízení korporace regulující trh nazvané „Agrarmarkt Austria" (Bundesgesetz über die Errichtung der Marktordnungsstelle „Agrarmarkt Austria") (BGBl. 376/1992, dále jen „AMA-Gesetz 1992").

11 Uvedený zákon zakládá právnickou osobu veřejného práva nazvanou „Agrarmarkt Austria" (dále jen „AMA"), jejímž úkolem je podpora zemědělského marketingu. Provozní činnosti AMA přísluší společnosti Agrarmarkt Austria Marketing GmbH (dále jen „AMA Marketing"), která je 100 % dceřinou společností AMA. Jedna z těchto činností spočívá v podpoře výroby, úpravy, zpracování a uvádění zemědělských výrobků na trh v Rakousku, a to prostřednictvím udělení bio značky „AMA" a značky jakosti „AMA" některým zemědělským výrobkům (dále jen „značky ‚AMA '").

12 Na podporu své činnosti vybírá AMA příspěvky, které musí být odváděny především za porážku skotu, telat, vepřů, jehňat, ovcí a drůbeže.

13 Společnosti Scheucher-Fleisch GmbH, Tauernfleisch Vertriebs GmbH, Wech-Kärntner Truthahnverarbeitung GmbH a Wech-Geflügel GmbH jakož i samostatný obchodník J. Zsifkovics (dále jen společně „Scheucher-Fleisch a spol.") jsou podniky, které se specializují na porážku a bourání jatečných zvířat, a mají proto povinnost

odvádět společnosti AMA příspěvky. Stejně je tomu i u společnosti Grandits GmbH. Výrobky uvedených podniků však nevyužívají značek „AMA“.

14 Poté, co Komise obdržela stížnosti podané Scheucher-Fleisch a spol., jakož i společností Grandits GmbH rozhodla dne 15. února 2000 o tom, že vyzve rakouské orgány, aby jí předložily informace o marketingových činnostech AMA Marketing a AMA. Vzhledem k odpovědím od uvedených orgánů se Komise rozhodla zahájit řízení upravené v čl. 88 odst. 3 ES a kvalifikovat dotyčná opatření jako „neoznámené státní podpory“, o čemž informovala rakouské orgány dopisem ze dne 19. června 2000. Na žádost Rakouské republiky doručené Komisi dne 8. března 2003 se tato rozhodla rozdělit řízení na dvě části podle toho, zda dotčená opatření byla přijata před 26. zářím 2002, nebo po tomto dni. Jak vyplývá ze sporného rozhodnutí, opatření podpory po tomto dni byla posuzována jako oznámené státní podpory. Právě tyto oznámené podpory jsou předmětem řízení, které vedlo k přijetí sporného rozhodnutí.

15 Sporným rozhodnutím Komise rozhodla nevznést námitku proti opatřením, která přijala AMA či AMA Marketing po 26. září 2002, týkajícím se programů jakosti a značek „AMA“, jelikož měla za to, že jsou podporami slučitelnými s unijním právem ve smyslu čl. 87 odst. 3 písm. c) ES.

Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

16 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 17. září 2004 podaly Scheucher-Fleisch a spol., jakož i Grandits GmbH žalobu na neplatnost sporného rozhodnutí. Usnesením předsedy šestého senátu Tribunálu ze dne 4. února 2009 bylo formálně vzato na vědomí zpětvzetí žaloby společností Grandits GmbH.

17 Žaloba na neplatnost podaná Scheucher-Fleisch a spol. vycházela v podstatě ze tří žalobních důvodů, a to porušení procesních pravidel, porušení čl. 87 odst. 3 písm. c) ES a porušení ustanovení, které stanoví povinnost zdržet se provádění opatření, obsažené v čl. 88 odst. 3 ES, jakož i v článku 3 nařízení č. 659/1999.

18 První žalobní důvod Scheucher-Fleisch a spol. byl rozdělen na čtyři části, které spočívaly v neoznámení dotčených podpor Komisi, v porušení procesních záruk upravených v čl. 88 odst. 2 ES, v porušení povinnosti uvést odůvodnění a konečně v porušení zásady přiměřené lhůty. V rámci druhé části prvního žalobního důvodu Scheucher-Fleisch a spol. tvrdily, že Komise měla z důvodu existujících pochybností ohledně slučitelnosti dotčených opatření se společným trhem zahájit formální vyšetřovací řízení na základě čl. 4 odst. 4 nařízení č. 659/1999.

19 Komise vznesla proti žalobě námitku a navrhovala, aby byla prohlášena za nepřípustnou či podpůrně neopodstatněnou.

20 Při posuzování nepřípustnosti vznesené Komisí se Tribunál nejprve zabýval otázkou, v jakém rozsahu byly Scheucher-Fleisch a spol. sporným rozhodnutím bezprostředně dotčeny. V této souvislosti Tribunál v bodě 37 napadeného rozsudku konstatoval, že značky „AMA" byly udělovány před přijetím sporného rozhodnutí a že výzva k úhradě, kterou AMA zaslala společnosti Grandits GmbH se týkala příspěvků splatných za období, které se alespoň částečně překrývá s obdobím, v němž se uplatňovala opatření, která jsou předmětem sporného rozhodnutí. Tribunál proto dospěl k závěru, že se možnost, že by se rakouské orgány rozhodly neposkytnout dotčenou podporu, jeví jako čistě teoretická, takže Scheucher-Fleisch a spol. jsou sporným rozhodnutím bezprostředně dotčeny ve smyslu článku 230 čtvrtého pododstavce ES.

21 Tribunál dále posuzoval, zda Scheucher-Fleisch a spol. byly sporným rozhodnutím dotčeny osobně. V tomto ohledu měl za to, že na základě dovolávaných žalobních důvodů bylo třeba odděleně analyzovat, zda jsou žalobci aktivně legitimováni k tomu, aby se mohli domoci dodržování svých procesních práv, a dále zda jsou aktivně legitimováni ke zpochybnění opodstatněnosti sporného rozhodnutí.

22 Pokud jde o aktivní legitimaci, Scheucher-Fleisch a spol. k tomu, aby se mohly domáhat dodržování svých procesních práv, konstatoval Tribunál v bodě 53 napadeného rozsudku, že příjemci dotčené podpory nebyli pouze maloobchodníci, ale rovněž všechny podniky náležející do zvláštní výrobní a distribuční sítě se značkami „AMA". V projednávaném případě Tribunál konstatoval, že Scheucher-Fleisch a spol. jsou podniky zabývajícími se porážkou a bouráním zvířat, které konkurují podnikům, jež využívají uvedených značek, a že jsou činné na témže zeměpisném trhu. Z toho Tribunál vyvodil, že Scheucher-Fleisch a spol. byly aktivně legitimovány k uplatnění dodržování svých procesních práv odvozených z čl. 88 odst. 2 ES, a prohlásil druhou část jejich prvního žalobního důvodu za přípustnou.

23 Pokud jde naopak o aktivní legitimaci Scheucher-Fleisch a spol. ke zpochybnění opodstatněnosti sporného rozhodnutí, dospěl Tribunál v bodech 60 a 61 napadeného rozsudku k závěru, že tyto podniky neprokázaly, že jejich postavení na trhu mohlo být podporami, které jsou předmětem sporného rozhodnutí, podstatně dotčeno, a proto první a čtvrtou část prvního žalobního důvodu, jakož i třetí žalobní důvod zamítl jako nepřípustné.

24 Tribunál pak nakonec v bodech 63 a 64 napadeného rozsudku prohlásil za přípustné třetí část prvního žalobního důvodu a druhý žalobní důvod, avšak pouze v rozsahu, v němž se Scheucher-Fleisch a spol. domáhaly dodržování procesních práv, jež odvozovaly z čl. 88 odst. 2 ES. Podle Tribunálu totiž tyto podniky nejprve ve svém druhém žalobním důvodu tvrdily, že při přijetí sporného rozhodnutí byla porušena jejich procesní práva, která jim plynou z tohoto ustanovení. Třetí část jejich prvního žalobního

důvodu pak podporovala rovněž druhou část tohoto žalobního důvodu, jelikož nedostatečné odůvodnění neumožnilo dotyčným osobám seznámit se s důvody, které vedly k závěru Komise, že neexistují vážné obtíže, a soudu vykonávat svůj přezkum.

25 Ve věci samé konstatoval Tribunál v bodě 84 napadeného rozsudku, že v okamžiku, kdy Komise zkoumala slučitelnost dotčených podpor se společným trhem, týkala se základní ustanovení § 21a AMA-Gesetz 1992 pouze vnitrostátních výrobků. Stejně tak Tribunál v bodě 85 napadeného rozsudku konstatoval, že Komise byla o této otázce informována, jelikož o ní jednala s rakouskými orgány.

26 Vzhledem k předchozím úvahám měl Tribunál v bodech 85 a 86 svého rozsudku za to, že i když směrnice AMA nestanovily podmínku původu výrobků, nic to nemění na tom, že omezení na vnitrostátní výrobky uvedené v § 21a bodu 1) AMA-Gesetz 1992 vyvolávalo pochybnosti ohledně slučitelnosti dotčených podpor s pokyny Společenství ke státní podpoře na reklamu produktů uvedených v příloze I Smlouvy o ES a určitých produktů v příloze I neuvedených (Úř. věst. 2001, C 252, s. 5), neboť tyto posledně uvedené takové omezení neumožňují.

27 Tribunál tedy dospěl v bodech 86 až 88 napadeného rozsudku k závěru, že posouzení slučitelnosti dotčených podpor se společným trhem vyvolávalo vážné obtíže, které měly vést Komisi k tomu, aby na základě čl. 4 odst. 4 nařízení č. 659/1999 zahájila řízení ve smyslu čl. 88 odst. 2 ES, a že je tedy třeba zrušit sporné rozhodnutí, aniž je třeba zkoumat třetí část prvního žalobního důvodu a druhý žalobní důvod.

Řízení před Soudním dvorem a návrhová žádání účastníků řízení

28 Svým kasačním opravným prostředkem Rakouská republika navrhuje, aby Soudní dvůr:

– zrušil napadený rozsudek v plném rozsahu,

– rozhodl spor tak, že zamítne žalobu na zrušení sporného rozhodnutí buď jako nepřípustnou, nebo jako neopodstatněnou, a

– uložil Scheucher-Fleisch a spol. náhradu nákladů řízení jak o žalobě na neplatnost, tak o kasačním opravném prostředku.

29 Komise podporuje návrhy Rakouské republiky a požaduje, aby Soudní dvůr:

– zrušil napadený rozsudek v plném rozsahu,

– rozhodl s konečnou platností ve věci samé a zamítl žalobu na neplatnost jako nepřípustnou, nebo alespoň jako neopodstatněnou, a

– uložil Scheucher-Fleisch a spol. náhradu nákladů řízení jak o kasačním opravném prostředku, tak o žalobě na neplatnost.

30 Scheucher-Fleisch a spol. setrvávají na všech žalobních důvodech, které uvedly v návrzích podaných k Tribunálu a navrhují, aby Soudní dvůr:

– zamítl kasační opravný prostředek v plném rozsahu a

– uložil Rakouské republice náhradu nákladů řízení.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

31 Na podporu svého kasačního opravného prostředku uplatňuje Rakouská republika pět důvodů, a to porušení článku 230 čtvrtého pododstavce ES, porušení čl. 88 odst. 2, porušení pravidel upravujících důkazní břemeno vyplývajících z čl. 88 odst. 2 ES a čl. 230 čtvrtého pododstavce ES, porušení článku 81 jednacího řádu Tribunálu týkajícího se odůvodnění rozsudků a konečně porušení článku 64 tohoto jednacího řádu, který upravuje organizační procesní opatření. Komise kasační opravný prostředek bez výhrady podporuje a připojuje se k veškerým důvodům předloženým Rakouskou republikou, přičemž vznáší doplňující kasační důvody.

32 Scheucher-Fleisch a spol. odporují všem kasačním důvodům.

K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku

33 V rámci svého prvního kasačního důvodu Rakouská republika podporovaná Komisí tvrdí, že napadeným rozsudkem došlo k porušení čl. 230 čtvrtého pododstavce ES z důvodu, že Scheucher-Fleisch a spol. nebyly sporným rozhodnutím bezprostředně ani osobně dotčeny, takže jejich žaloba na neplatnost měla být prohlášena za nepřípustnou.

34 Scheucher-Fleisch a spol. tomuto kasačnímu důvodu odporují a tvrdí, že Tribunál právem prohlásil jejich žalobu na neplatnost za přípustnou.

K první části prvního důvodu kasačního opravného prostředku

– Argumentace účastníků řízení

35 V první části prvního kasačního důvodu má Rakouská republika, pokud jde v první řadě o požadavek, aby byli žalobci sporným rozhodnutím osobně dotčeni, za to, že skutečnost, že jsou kvalifikováni jako „zúčastněná strana“ ve smyslu čl. 1 písm. h) nařízení č. 659/1999 nevede nutně k tomu, že jsou aktivně legitimováni, jelikož čl. 230 čtvrtý pododstavec ES v tomto ohledu vyžaduje, aby byl žalobce tímto opatřením podstatným způsobem dotčen. Podle tohoto členského státu si napadený rozsudek ohledně tohoto bodu odporuje, jelikož v něm bylo uznáno, že Scheucher-Fleisch a spol. nebyly podporami, které jsou předmětem sporného rozhodnutí, podstatně

dotčeny, přestože některé žalobní důvody, které tyto podniky uplatňovaly, včetně důvodů týkajících se opodstatněnosti tohoto rozhodnutí, prohlásil za přípustné.

36 Uvedený členský stát tvrdí, že jelikož Scheucher-Fleisch a spol. uplatňovaly důvody směřující k ochraně procesních práv, která jim podle jejich názoru byla přiznána v rámci formálního vyšetřovacího řízení ohledně dotčených podpor, jakož i ke zpochybnění opodstatněnosti sporného rozhodnutí, měly v souladu s judikaturou Soudního dvora prokázat zvláštní postavení ve vztahu k těmto podporám, tedy to, že jejich poskytnutí se jich podstatným způsobem dotklo. Jakmile však tato situace či dotčení byly Tribunálem vyloučeny, měl tento prohlásit žalobu v plném rozsahu za nepřípustnou.

37 Komise doplňuje, že judikatura, ze které vychází napadený rozsudek, tedy rozsudky ze dne 19. května 1993, Cook v. Komise (C-198/91, Recueil, s. I-2487, bod 23) a ze dne 15. června 1993, Matra v. Komise (C-225/91, Recueil, s. I-3203, bod 17), je s článkem 230 čtvrtým pododstavcem ES neslučitelná. Komise navíc uvádí prvky unijního práva, které podle ní brání použití této judikatury, a to především role zúčastněných stran v rámci řízení upraveného v čl. 88 odst. 2 a 3 ES, struktura článků 230, 241 a 234 ES, která předpokládá kompletní systém procesních prostředků, omezení pro zahájení formálního vyšetřovacího řízení, která vyplývají z článku 87 ES, nebo též rozpory v této judikatuře, zhoršené podle názoru Komise chybným výkladem uvedené judikatury v napadeném rozsudku.

38 Zadruhé, pokud jde o požadavek, aby Scheucher-Fleisch a spol. byly sporným rozhodnutím bezprostředně dotčeny, Rakouská republika uvádí, že toto rozhodnutí nutně neznamenalo, že AMA Marketing žádosti o dotčená propagační opatření schválí a že budou uděleny jen na základě individuálního rozhodnutí. Scheucher-Fleisch a spol. proto nebyly bezprostředně dotčeny ani obecnými opatřeními, ze kterých sestává AMA-Gesetz 1992, ani sporným rozhodnutím. Scheucher-Fleisch a spol. se podle uvedeného členského státu navíc svobodně rozhodly vzdát se dotčených opatření.

39 Scheucher-Fleisch a spol. první části prvního důvodu kasačního opravného prostředku odporují.

– Závěry Soudního dvora

40 Jak Soudní dvůr uvedl ve svém rozsudku ze dne 24. května 2011, Komise v. Kronoply a Kronotex (C-83/09 P, Sb. rozh. s. I-4441), článek 4 nařízení č. 659/1999 zavádí předběžnou fázi přezkumu oznámených podpor, jejímž cílem je umožnit Komisi, aby si utvořila prvotní názor na slučitelnost dotčené podpory se společným trhem. Tato fáze končí konstatováním Komise, že dané opatření buď nepředstavuje podporu, anebo že spadá pod čl. 87 odst. 1 ES. V posledně uvedeném případě pak opatření může vyvolávat pochybnosti ohledně své slučitelnosti se společným trhem, nebo je naopak nevyvolávat (výše uvedený rozsudek Komise v. Kronoply a Kronotex, bod 43).

41 Shledá-li Komise po předběžném přezkoumání, že oznámené opatření, pokud spadá pod čl. 87 odst. 1 ES, nevyvolává pochybnosti ohledně slučitelnosti se společným trhem, přijme rozhodnutí nevznášet námitky podle článku 4 odst. 3 nařízení č. 659/1999 (výše uvedený rozsudek Komise v. Kronoply a Kronotex, bod 44).

42 Jestliže Komise přijme takové rozhodnutí, prohlašuje nejen dané opatření za slučitelné se společným trhem, ale také implicitně rozhoduje o tom, že nezahájí formální vyšetřovací řízení podle čl. 88 odst. 2 ES a čl. 6 odst. 1 nařízení č. 659/1999 (výše uvedený rozsudek Komise v. Kronoply a Kronotex, bod 45).

43 Legalita rozhodnutí nevznášet námitky přijatého podle čl. 4 odst. 3 nařízení č. 659/1999 závisí na otázce, zda existují pochybnosti o slučitelnosti podpory se společným trhem. Jelikož takové pochybnosti musí vést k zahájení formálního vyšetřovacího řízení, jehož účastníky mohou být zúčastněné strany uvedené v čl. 1 písm. h) nařízení č. 659/1999, je třeba mít za to, že každá zúčastněná strana ve smyslu posledně uvedeného ustanovení je takovým rozhodnutím bezprostředně a osobně dotčena (výše uvedený rozsudek Komise v. Kronoply a Kronotex, bod 47).

44 Subjekty, jimž svědčí procesní záruky stanovené v čl. 88 odst. 2 ES a čl. 6 odst. 1 nařízení č. 659/1999 se totiž mohou domoci dodržení těchto záruk pouze tehdy, mají-li možnost zpochybnit rozhodnutí nevznášet námitky před unijním soudem, a proto zvláštní postavení „zúčastněné strany" ve smyslu čl. 1 písm. h) nařízení č. 659/1999, které je vázáno na zvláštní předmět žaloby, postačuje k tomu, aby byl žalobce, jenž napadá rozhodnutí nevznášet námitky, individualizován ve smyslu čl. 230 čtvrtého pododstavce ES (výše uvedený rozsudek Komise v. Kronoply a Kronotex, bod 47 a 48).

45 V projednávaném případě z bodu 10 napadeného rozsudku vyplývá, že Scheucher-Fleisch a spol. usilovaly svou žalobou o zrušení rozhodnutí nevznášet námitky podle čl. 4 odst. 3 nařízení č. 659/1999. Dále pak Tribunál v bodě 53 napadeného rozsudku v podstatě konstatoval, že tito žalobci musí být považováni za zúčastněné strany ve smyslu čl. 1 písm. h) nařízení č. 659/1999.

46 Z toho vyplývá, že se Tribunál na rozdíl od toho, co tvrdí Rakouská republika a Komise, nedopustil nesprávného právního posouzení, když prohlásil žalobu na zrušení sporného rozhodnutí za přípustnou.

47 Je přesné, jak vyplývá z bodů 47 až 49, 60 a 61 napadeného rozsudku, že se kromě důvodu týkajícího se ochrany jejich procesních práv odvozených z čl. 88 odst. 2 ES Scheucher-Fleisch a spol. dovolávaly rovněž důvodů souvisejících s opodstatněností sporného rozhodnutí a že Tribunál konstatoval, že tito účastníci řízení neprokázali, že jejich postavení na trhu mohlo být podstatně dotčeno podporami, které jsou předmětem sporného rozhodnutí.

48 Z bodu 64 napadeného rozsudku nicméně vyplývá, že Tribunál tyto žalobní důvody přezkoumal pouze k tomu, aby určil, zda byla porušena procesní práva, která Scheucher-Fleisch a spol. odvozují z čl. 88 odst. 2 ES. Za tímto účelem posoudil Tribunál věcné argumenty předložené těmito účastníky řízení, aby fakticky ověřil, zda byly takové povahy, aby podepřely důvod výslovně formulovaný Scheucher-Fleisch a spol. týkající se existence vážných obtíží odůvodňujících zahájení řízení podle tohoto ustanovení.

49 Navzdory tomu, jak vyplývá z bodu 88 napadeného rozsudku, že nebyly uvedené věcné argumenty nakonec použity, nelze v této souvislosti úspěšně tvrdit, že tím Tribunál pozměnil předmět žaloby na neplatnost.

50 Navrhuje-li totiž žalobce zrušení rozhodnutí nevznášet námitky, zpochybňuje tím především skutečnost, že Komise přijala rozhodnutí k dotčené podpoře, aniž zahájila formální vyšetřovací řízení, a tím porušila jeho procesní práva. Žalobce může k tomu, aby jeho žalobě na neplatnost bylo vyhověno, uplatnit jakýkoliv důvod, který mu umožní prokázat, že posouzení informací a skutečností, které měla Komise k dispozici ve fázi předběžného přezkoumání oznámeného opatření, muselo vyvolat pochybnosti ohledně slučitelnosti tohoto opatření se společným trhem. Důsledkem použití takových argumentů však nemůže být změna předmětu žaloby nebo pozměnění podmínek její přípustnosti. Existence pochybností o takové slučitelnosti je naopak právě tím důkazem, který je třeba předložit s cílem prokázat, že Komise měla povinnost

zahájit formální vyšetřovací řízení podle čl. 88 odst. 2 ES a podle čl. 6 odst. 1 nařízení č. 659/1999 (výše uvedený rozsudek Komise v. Kronoply a Kronotex, bod 59).

51 Z toho plyne, že první část prvního důvodu kasačního opravného prostředku musí být zamítnuta jako neopodstatněná.

Ke druhé části prvního důvodu kasačního opravného prostředku

– Argumentace účastníků řízení

52 Rakouská republika tvrdí, že Scheucher-Fleisch a spol. nebyly zúčastněnými stranami ve smyslu čl. 88 odst. 2 ES a čl. 1 písm. h) nařízení č. 659/1999. Podle tohoto členského státu byly Scheucher-Fleisch a spol. dotčeny předmětnými podporami pouze potenciálně a nepřímo, což ostatně samy uznaly.

53 V této souvislosti Komise uvádí, že Scheucher-Fleisch a spol. ve své žalobě tvrdily, že z činností AMA mají prospěch pouze maloobchodníci, což podle ní předpokládá, že nebyly bezprostředně dotčeny sporným rozhodnutím, neboť podpory, které schválila, nevedly k přímým účinkům na jejich právní situaci, nýbrž měly pouze hospodářské dopady.

54 Kromě toho má Komise za to, že zjištění obsažené v napadeném rozsudku, podle kterého jsou příjemci dotčených podpor všechny podniky náležející do zvláštní výrobní a distribuční sítě pro značky „AMA“, je nesprávné, jelikož z činností AMA mají prospěch rovněž podniky bez udělených značek, a tedy i Scheucher-Fleisch a spol.

55 Scheucher-Fleisch a spol. odporuje rovněž druhé části prvního důvodu kasačního opravného prostředku.

– Závěry Soudního dvora

56 Druhá část prvního důvodu kasačního opravného prostředku, podle kterého Scheucher-Fleisch a spol. nelze považovat za zúčastněné strany ve smyslu čl. 1 písm. h) nařízení č. 659/1999, znamená v podstatě diskusi o posouzení skutkových okolností ze strany Tribunálu, jakož i důkazní hodnoty skutečností, které mu byly předloženy.

57 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury platí, že z článku 225 ES a z prvního pododstavce článku 58 statutu Soudního dvora vyplývá, že jedině Tribunál je příslušný zjistit skutkový stav, kromě případu, kdy z písemností ve spise, které mu byly předloženy, vyplývá věcná nesprávnost zjištění Tribunálu, a tento skutkový stav posoudit. Pokud Tribunál zjistil nebo posoudil skutkový stav, Soudní dvůr je na základě článku 225 ES příslušný k přezkumu právní kvalifikace těchto skutkových okolností a právních důsledků, které z nich Tribunál vyvodil (viz rozsudek ze dne 22. prosince 2008, British Aggregates v. Komise, C-487/06 P, Sb. rozh. s. I-10515, bod 96 a citovaná judikatura).

58 Soudní dvůr však není příslušný ke zjišťování skutkového stavu a zásadně ani k přezkoumávání důkazů, které Tribunál zohlednil na podporu tohoto skutkového stavu. Pokud totiž tyto důkazy byly řádně získány a byly dodrženy obecné právní zásady, jakož i procesní pravidla o důkazním břemenu a provádění důkazů, je k posouzení hodnoty, jakou je třeba přiznat důkazům, které byly Tribunálu předloženy, příslušný pouze on. Takové posouzení tudíž s výhradou případu zkreslení těchto důkazů nepředstavuje právní otázku, která by jako taková podléhala přezkumu Soudního dvora (viz výše uvedený rozsudek British Aggregates v. Komise, bod 97).

59 Navíc je nezbytné připomenout, že zkreslení musí zjevně vyplývat z písemností ve spise, aniž je nutné provést nové posouzení skutkového stavu a důkazů (viz rozsudek ze dne 2. září 2010, Komise v. Deutsche Post, C-399/08 P, Sb. rozh. s. I-7831, bod 64 a citovaná judikatura).

60 V projednávaném případě se jednak Rakouská republika a Komise výslovně nedovolávaly zkreslení důkazů ohledně konstatování obsaženého v bodě 53 napadeného rozsudku, podle něhož jsou Scheucher-Fleisch a spol. podniky zabývající se porážkou a bouráním zvířat, konkurující podnikům, které mají prospěch z dotčené podpory a jsou činné na témže zeměpisném trhu, a že jsou tedy „zúčastněnými stranami“ ve smyslu čl. 1 písm. h) nařízení č. 659/1999.

61 Dále pak vyplývá z bodů 51 až 53 napadeného rozsudku, že Tribunál toto konstatování založil v první řadě na bodech odůvodnění sporného rozhodnutí, dále na analýze dotčené podpory a konečně na upřesněních poskytnutých v písemné odpovědi v rámci žaloby na neplatnost.

62 I za předpokladu, že by Scheucher-Fleisch a spol. ve své žalobě tvrdily, že dotčených podpor využívají pouze maloobchodníci s výjimkou podniků zabývajících se porážkou, je třeba zaprvé uvést, že toto tvrzení během řízení poopravily, a zadruhé, že

konstatování Tribunálu se zakládá nejen na prohlášení Scheucher-Fleisch a spol., ale i na sporném rozhodnutí, jakož i na analýze dotčené podpory, což jsou důkazy, které nezpochybnila ani Rakouská republika, ani Komise.

63 Za těchto podmínek nelze Tribunálu úspěšně vytýkat, že zkreslil skutkové okolnosti projednávané věci, pokud jde o kvalifikaci Scheucher-Fleisch a spol. jakožto „zúčastněných stran" ve smyslu čl. 1 písm. h) nařízení č. 659/1999.

64 Druhá část prvního důvodu kasačního opravného prostředku musí být zamítnuta jako zčásti nepřípustná a zčásti neopodstatněná.

65 Z toho vyplývá, že první důvod kasačního opravného prostředku musí být zamítnut v plném rozsahu.

Ke druhému důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

66 Ve svém druhém kasačním důvodu Rakouská republika podporovaná Komisí tvrdí, že napadený rozsudek je v rozporu s čl. 88 odst. 2 ES, protože obsahuje závěr, že posouzení slučitelnosti dotčených podpor se společným trhem vyvolávalo vážné obtíže,

které musely vést Komisi k tomu, aby zahájila formální vyšetřovací řízení upravené v tomto ustanovení.

67 Uvedený členský stát Tribunálu vytýká, že vycházel výlučně z § 21a bodu 1 AMA-Gesetz 1992 a že ponechal stranou ostatní skutkové a právní okolnosti, které byly zohledněny Komisí, a to především skutečnost, že se sporné rozhodnutí týká pouze opatření po 26. září 2002 a že v té době platné směrnice AMA umožňovaly použití těchto opatření na všechny výrobky pocházející z Evropské unie.

68 Komise dodává, že jí napadený rozsudek vytýká, že neověřila legalitu směrnic AMA pozměněných Rakouskou republikou, které vstoupily v platnost dne 26. září 2002. Tento orgán přitom tvrdí, že přijal sporné rozhodnutí v rámci široké posuzovací pravomoci, kterou má v této oblasti, a na základě slibu rakouských orgánů, že se na dotčené podpory použijí pouze tyto pozměněné směrnice, a nikoli § 21a bod 1 AMA-Gesetz 1992. Kromě toho zastává Komise názor, že její úloha má převážně ekonomickou a sociální povahu a že nedisponuje pravomocí k posouzení legality oznámených opatření ve vztahu k vnitrostátním zákonům.

69 Scheucher-Fleisch a spol. tomuto důvodu odporují a domnívají se, že v projednávaném případě existují vážné obtíže pro posouzení slučitelnosti dotčených podpor se společným trhem, které musí vést Komisi k zahájení formálního řízení upraveného v čl. 88 odst. 2 ES.

Závěry Soudního dvora

70 Úvodem je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury je řízení podle čl. 88 odst. 2 ES nevyhnutelné, jestliže Komise zaznamená vážné obtíže při posouzení toho, zda je podpora slučitelná se společným trhem. Komise se tedy může pro přijetí příznivého rozhodnutí o podpoře omezit na předběžnou fázi přezkumu podle čl. 88

odst. 3 pouze tehdy, může-li po tomto prvotním přezkumu nabýt přesvědčení, že tato podpora je slučitelná se společným trhem. Naproti tomu, pokud je Komise po tomto prvotním přezkumu přesvědčena o opaku nebo pokud jí tento přezkum neumožní překonat veškeré obtíže, jež vyvstaly při posuzování slučitelnosti této podpory se společným trhem, je Komise povinna vyžádat si veškerá nezbytná stanoviska a zahájit v této souvislosti řízení podle čl. 88 odst. 2 ES (viz rozsudek ze dne 2. dubna 2009, Bouygues a Bouygues Télécom v. Komise, C-431/07 P, Sb. rozh. s. I-2665, bod 61 a citovaná judikatura).

71 Vzhledem k tomu, že má pojem „vážná obtíž" objektivní povahu, je třeba po existenci takových obtíží pátrat nejen v okolnostech přijetí napadeného aktu, ale rovněž v posouzeních, ze kterých vycházela Komise (viz výše uvedený rozsudek Bouygues a Bouygues Télécom v. Komise, bod 63).

72 Z toho vyplývá, jak bylo připomenuto v bodech 43 a 50 tohoto rozsudku, že závisí legalita rozhodnutí nevznášet námitky přijatého podle čl. 4 odst. 3 nařízení č. 659/1999 na otázce, zda posouzení informací a skutečností, které měla Komise k dispozici ve fázi předběžného přezkoumání oznámeného opatření, muselo objektivně vyvolat pochybnosti ohledně jeho slučitelnosti se společným trhem, jelikož tyto pochybnosti musí vést k zahájení formálního vyšetřovacího řízení, jehož se mohou účastnit zúčastněné strany uvedené v čl. 1 písm. h) uvedeného nařízení.

73 V projednávané věci je třeba nejprve poznamenat, že na rozdíl od toho, co tvrdí Rakouská republika, neopomněl napadený rozsudek zohlednit okolnost, že se sporné rozhodnutí týkalo pouze opatření po 26. září 2002 a že směrnice AMA, které byly v této době v platnosti, umožňovaly použití těchto opatření na všechny výrobky pocházející z Unie.

74 Z bodů 79 až 83 napadeného rozsudku totiž vyplývá, že Tribunál zohlednil nejen tyto dvě skutečnosti, ale také okolnost, že rakouské orgány přislíbily Komisi pozměnění § 21a bodu 1) AMA-Gesetz 1992, k čemuž došlo dne 1. července 2007, kdy tato změna nabyla účinnosti, jakož i skutečnost, že tento zákon upravoval další marketingová opatření, aniž je omezil pouze na vnitrostátní výrobky.

75 Jak nicméně vyplývá z bodů 84 až 87 napadeného rozsudku, nepovažoval Tribunál všechny tyto skutečnosti za dostatečné k tomu, aby rozhodl, že omezení na vnitrostátní výrobky uvedené v § 21a bodu 1) AMA-Gesetz 1992 nevyvolalo žádnou pochybnost ohledně slučitelnosti dotčených podpor se společným trhem, a že tedy Komise mohla být zproštěna své povinnosti zahájit na základě čl. 4 odst. 4 nařízení č. 659/1999 řízení, které je upraveno v čl. 88 odst. 2 ES.

76 Tribunál se proto nedopustil nesprávného právního posouzení.

77 V této souvislosti nelze úspěšně tvrdit, že k pochybnostem, které vyvolávalo toto omezení obsažené v AMA-Gesetz 1992, nemělo být přihlíženo vzhledem k tomu, že od 26. září 2002 vstoupily v platnost směrnice AMA a slib rakouských orgánů, že se na dotčené podpory použijí pouze tyto směrnice.

78 Je totiž nesporné, že ve fázi předběžného přezkoumání dotčeného opatření existoval nesoulad mezi výchozím zákonem upravujícím toto opatření, a to AMA-Gesetz 1992, a jeho prováděcím nařízením, tedy směrnicemi AMA. Zatímco základní zákon obsahoval omezení, které vedlo k pochybnostem ohledně slučitelnosti dotčených podpor se společným trhem, tedy omezení opatření na tuzemské výrobky, prováděcí nařízení toto omezení neuvádělo.

79 Tento nesoulad ve vnitrostátním právu mohl mít bezprostřední vliv na slučitelnost či neslučitelnost dotčené podpory, jelikož dosah dotčeného opatření se zcela zjevně liší podle toho, zda se použil AMA-Gesetz 1992 nebo směrnice AMA.

80 Za těchto podmínek musel uvedený nesoulad objektivně vzbudit pochybnosti ohledně slučitelnosti dotčené podpory se společným trhem, a to navzdory slibu rakouských orgánů, že se na dotčené podpory použijí pouze tyto směrnice.

81 Tento slib nebyl totiž takové povahy, aby právně znemožnil použití AMA-Gesetz 1992, a tedy omezení, které mohlo implikovat neslučitelnost dotčené podpory se společným trhem. Pokud jde o výchozí zákon, mohly být značky „AMA" udělené rakouskými orgány v rozporu s omezením obsaženým v tomto zákoně na první pohled úspěšně zpochybněny u vnitrostátních soudů na základě zásady hierarchie právních norem.

82 Kromě toho je třeba poukázat na to, že v souladu s ustálenou rozhodovací praxí Soudního dvora v podobných případech v rámci řízení pro porušení Smlouvy, může být neslučitelnost vnitrostátních právních předpisů s ustanoveními unijního práva definitivně odstraněna pouze závaznými vnitrostátními ustanoveními, která mají stejnou právní sílu jako ustanovení, která musí být změněna a pouhé správní směrnice nelze považovat za řádné splnění povinností vyplývajících z unijního práva (viz v tomto smyslu rozsudky ze dne 13. března 1997, Komise v. Francie, C-197/96, Recueil, s. I-1489, bod 14, a ze dne 9. března 2000, Komise v. Itálie, C-358/98, Recueil, s. I-1255, bod 17).

83 Z toho vyplývá, že tvrzení Komise, že její rozhodnutí bylo přijato v rámci široké posuzovací pravomoci, kterou disponuje v této oblasti, a podle kterého má její úloha převážně ekonomickou a sociální povahu, takže jí není dovoleno posuzovat legalitu oznámených opatření ve vztahu k vnitrostátním zákonům, je neopodstatněné.

84 V této souvislosti je třeba v první řadě připomenout, že Komise sice má v oblasti státních podpor širokou posuzovací pravomoc, jejíž výkon zahrnuje hodnocení hospodářské povahy, která musí být provedena v unijním kontextu, avšak to neznamená, že by se unijní soud musel zdržet přezkumu výkladu údajů hospodářské povahy, který Komise provedla (viz rozsudek ze dne 2. září 2010, Komise v. Scott, C-290/07 P, Sb. rozh. s. I-7763, bod 64) a tím spíše přezkumu výkladu otázky o účincích nesouladu mezi základním zákonem a jeho prováděcím nařízení, jelikož je takový přezkum čistě právní povahy.

85 Zadruhé, ačkoli Komisi nepřísluší vyjadřovat se ke vztahu, jaký je podle vnitrostátního práva mezi směrnicemi AMA a AMA-Gesetz 1992, musí vzít nicméně v úvahu případný zjevný nesoulad mezi oběma texty těchto vnitrostátních předpisů, a to především tehdy, když se ukáže, že režim podpor zahrnuje takové omezení, jako je omezení stanovené v § 21a odst. 1 tohoto zákona, které vyvolává vážné pochybnosti ohledně své slučitelnosti se společným trhem.

86 Ani nesoulad mezi AMA-Gesetz 1992 a směrnicemi AMA, ani slib rakouských orgánů potvrzující, že se nebude omezení tohoto zákona používat, ve sporném rozhodnutí nevyskytují, kteréžto se v bodech 46, 52 a 66 omezuje na ujištění, že od 26. září 2002 nebudou existovat omezení ohledně původu.

87 Z toho vyplývá, že druhý důvod kasačního opravného prostředku musí být zamítnut jako neopodstatněný.

Ke třetímu až pátému důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

88 V rámci svého třetího kasačního důvodu vznáší Rakouská republika podporovaná Komisí výtku, že napadený rozsudek porušil pravidla upravující důkazní břemeno, která vyplývají z čl. 88 odst. 2 ES a čtvrtého pododstavce článku 230 ES, z důvodu, že v něm nebyla zohledněna skutečnost, že Scheucher-Fleisch a spol. neprokázaly své postavení zúčastněných stran ani existenci vážných obtíží pro posouzení slučitelnosti dotčených podpor se společným trhem.

89 Podle názoru Komise Tribunál nejen že nezohlednil tvrzení Scheucher-Fleisch a spol., podle něhož mají z činností AMA prospěch pouze maloobchodníci, což *a contrario* znamená, že tito účastníci řízení byli z těchto činností vyloučeni, ale navíc Scheucher-Fleisch a spol. prostřednictvím otázek, které jim byly předloženy, umožnil, aby prokázali své postavení zúčastněných stran. Tím Tribunál podle Komise ovlivnil výsledek dokazování.

90 V rámci čtvrtého kasačního důvodu má uvedený členský stát, podporovaný rovněž Komisí, za to, že napadeným rozsudkem byla porušena povinnost odůvodnění, která přísluší Tribunálu na základě článku 81 jeho jednacího řádu. Podle Rakouské republiky vyplývá toto porušení povinnosti především z odporujících si důvodů obsažených

v napadeném rozsudku a chybějící analýzy směrnic AMA, na což bylo poukázáno v prvním a druhém kasačním důvodu. Komise zastává názor, že jestliže zrušení sporného rozhodnutí napadeným rozsudkem bylo založeno především na rozporu mezi AMA-Gesetz 1992 a směrnicemi AMA, mělo být v tomto rozsudku posouzeno, zda tento rozpor mohl skutečně vést ke zrušení sporného rozhodnutí. Podle tohoto orgánu je jasné, že by jeho posouzení dotčených podpor bylo stejné, kdyby zahájil formální vyšetřovací řízení. Komise navíc poznamenává, že podle judikatury Soudního dvora musí konat s náležitou péčí a zohlednit zájem členských států na rychlém rozhodnutí o těchto věcech.

91 V rámci pátého důvodu kasačního opravného prostředku Rakouská republika podporovaná Komisí napadenému rozsudku vytýká, že porušil článek 64 jednacího řádu Tribunálu z důvodu, že Tribunál bez návrhu neshromáždil údaje, které jsou relevantní pro aktivní legitimaci Scheucher-Fleisch a spol. a zanedbatelný dopad § 21a odst. 1) AMA-Gesetz 1992.

92 Scheucher-Fleisch a spol. všem těmto kasačním důvodům odporují. Pokud jde především o pátý důvod, uvádějí, že nesdílejí závěr napadeného rozsudku, podle kterého neprokázaly, že byly podporami, které jsou předmětem sporného rozhodnutí, podstatně postiženy. Podle jejich názoru byli totiž těmi, kdo využívali značek „AMA", konkurenti, jejichž nabídky byly takto podpořeny, zatímco ony samy a jejich zákazníci museli financovat svou reklamu z vlastních zdrojů. Podle tvrzení Scheucher-Fleisch a spol. z toho vyplývá, že byly sporným rozhodnutím postiženy dvakrát, jelikož nesly jednak náklady na financování těchto podpor, jednak konkurenční nevýhodu. Stručně řečeno, Scheucher-Fleisch a spol. tvrdí, že nemohly mít z dotčené podpory prospěch, přestože na ni musely přispívat a musely i samy financovat svou vlastní reklamu.

Závěry Soudního dvora

93 V tomto třetím až pátém kasačním důvodu, které je třeba posoudit společně, Rakouská republika a Komise Tribunálu vytýká, že nerespektoval důkazní břemeno, že *ex officio* neshromáždil údaje, které jsou pro věc relevantní, a ovlivnil dokazování a že napadený rozsudek neodůvodnil. Scheucher-Fleisch a spol. kritizují napadený rozsudek v rozsahu, v němž nezohlednil, že tyto byly sporným rozhodnutím podstatně dotčeny.

94 Úvodem je nutno poznamenat, že Scheucher-Fleisch a spol. sice kritizují v rámci své odpovědi na pátý kasační důvod část napadeného rozsudku, avšak nenavrhovaly ani částečné zrušení tohoto rozsudku, ani aby Soudní dvůr o této části sám s konečnou platností rozhodl, anebo vrátil věc Tribunálu k novému rozhodnutí o tomto bodu.

95 Vzhledem k tomu, že uvedená kritika nebyla předložena na podporu návrhů uvedených v kasační odpovědi Scheucher-Fleisch a spol., není třeba ji považovat za vzájemný kasační opravný prostředek.

96 Pokud jde o třetí a pátý důvod kasačního opravného prostředku, v rozsahu, v němž je tvrzeno, že Tribunál neměl přijmout organizační procesní opatření ani položit účastníkům řízení otázky ohledně postavení Scheucher-Fleisch a spol. jakožto zúčastněných stran, je třeba poznamenat, že v souladu s tím, co bylo připomenuto v bodě 43 tohoto rozsudku, může být existence této vlastnosti u určité osoby určující, tak jako je tomu v projednávaném případě, pro přípustnost jí podané žaloby na neplatnost.

97 Podle ustálené judikatury přitom platí, že kritérium, zakotvené v čl. 230 čtvrtém pododstavci ES, podle něhož je žaloba fyzické nebo právnické osoby proti rozhodnutí, jež jí není určeno, přípustná pouze za předpokladu, že je tímto rozhodnutím bezprostředně a osobně dotčena, představuje nepominutelnou podmínku řízení, kterou mohou soudy Společenství kdykoli přezkoumat i bez návrhu (rozsudek ze dne 23. dubna 2009, Sahlstedt a další v. Komise, C-362/06 P, Sb. rozh. s. I-2903, bod 22 a citovaná judikatura).

98 Tribunálu proto nelze vytýkat, že přijal bez návrhu opatření k tomu, aby získal informace o postavení Scheucher-Fleisch a spol. jako zúčastněných stran, neboť tak učinil v rámci svého přezkumu, zda je splněna nepominutelná podmínka řízení.

99 Ve zbývající části je třeba připomenout, že jedině Tribunál je oprávněn posoudit, zda je případně nezbytné doplnit poznatky, které má k dispozici o věcech, jež mu jsou předloženy. Otázka průkaznosti procesních písemností spadá do jeho svrchovaného posouzení skutkových okolností, které nepodléhá přezkumu Soudního dvora v rámci kasačního opravného prostředku, s výjimkou případu zkreslení důkazů předložených Tribunálu nebo jestliže z dokumentů ve spisu vyplývá věcná nesprávnost zjištění Tribunálu (viz rozsudek ze dne 16. července 2009, Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland v. Komise, C-385/07 P, Sb. rozh. s. I-6155, bod 163 a citovaná judikatura).

100 Tribunálu proto nelze vytýkat, že účastníkům řízení před konáním jednání a v jeho průběhu položil řadu podrobných otázek, aby si v rámci žalobních důvodů, které mu řádně předložili, doplnil informace, které již měl k dispozici, a z odpovědí účastníků řízení na tyto otázky vyvodil určité závěry. Stejně tak mu nemůže Rakouská republika a Komise ve stadiu kasačního opravného prostředku vytýkat, že nepřijal další organizační procesní opatření, o jejichž přijetí v řízení před Tribunálem nežádaly, jelikož Rakouská republika se tohoto řízení neúčastnila, a která v rámci tohoto řízení u Soudního dvora podrobně nepopisují.

101 Z toho vyplývá, že Rakouská republika a Komise nemohou Tribunálu s úspěchem vytýkat, že porušil pravidla upravující důkazní břemeno nebo že neoprávněně ovlivnil dokazování, a ani to, že informace, které měl k dispozici, přiměřeně nedoplnil.

102 Tyto argumenty znamenají v podstatě diskusi o posouzení skutkových okolností ze strany Tribunálu ohledně postavení Scheucher-Fleisch a spol. jakožto „zúčastněných stran" ve smyslu čl. 88 odst. 2 ES a ohledně existence vážných obtíží při posouzení slučitelnosti dotčených podpor se společným trhem.

103 Třetí a pátý kasační důvod, které se těchto otázek týkají, jsou přitom v rámci tohoto kasačního opravného prostředku nepřípustné. V každém případě jsou však z důvodů vyložených v odpovědi na první a druhý kasační důvod neopodstatněné.

104 Pokud jde o čtvrtý kasační důvod, je třeba připomenout, že povinnost odůvodnění rozsudků, kterou má Tribunál na základě článku 36 a čl. 53 prvního pododstavce statutu Soudního dvora, tomuto orgánu neukládá, aby poskytl vysvětlení, ve kterém by se vyčerpávajícím způsobem postupně zabýval všemi argumenty předloženými účastníky sporu. Odůvodnění tedy může být i implicitní za předpokladu, že umožní dotyčným osobám seznámit se s důvody, proč byla dotčená opatření přijata, a Soudnímu dvoru disponovat poznatky, které jsou dostatečné k výkonu jeho soudního přezkumu (viz výše uvedený rozsudek Bouygues a Bouygues Télécom v. Komise, bod 42 a citovaná judikatura).

105 V projednávaném případě by argumenty předložené Rakouskou republikou znamenaly diskusi o otázkách, které jsou předmětem prvního a druhého kasačního důvodu, a musí být proto z důvodů uvedených v odpovědi na tyto kasační důvody zamítnuty.

106 Co se především týče argumentu ohledně údajných rozporů v odůvodnění napadeného rozsudku, je třeba poznamenat, že žalobce, který je bezprostředně a osobně dotčen rozhodnutím Komise z důvodu, že je „zúčastněnou stranou" ve smyslu čl. 88 odst. 2 ES, se může v souladu s judikaturou citovanou v bodě 50 tohoto rozsudku uplatnit jakýkoliv důvod, který mu umožní prokázat, že tento orgán musel mít vážné pochybnosti o slučitelnosti opatření podpory se společným trhem, a že měl tedy zahájit formální vyšetřovací řízení podle uvedeného ustanovení. Skutečnost, že Tribunál posoudil žalobní důvody související s opodstatněností sporného rozhodnutí, aby určil, zda procesní práva Scheucher-Fleisch a spol. byla porušena, není neslučitelná s jeho konstatováním v bodech 60 a 61 napadeného rozsudku, podle něhož tyto subjekty neprokázaly, že jejich postavení na trhu mohlo být podstatně dotčeno podporami, které jsou předmětem sporného rozhodnutí.

107 Rovněž je nutno zamítnout argument Komise týkající se nedostatečného odůvodnění napadeného rozsudku, protože Tribunál na jedné straně neposoudil, zda rozpor mezi AMA-Gesetz 1992 a směrnicemi AMA musel vést ke zrušení sporného rozhodnutí, a na druhé straně nekonstatoval, že posouzení tohoto rozhodnutí Komisí by bylo stejné, kdyby zahájila formální vyšetřovací řízení.

108 Je totiž třeba připomenout, že předmětem žaloby na neplatnost bylo rozhodnutí nevznášet námitky podle čl. 88 odst. 3 ES.

109 Jak přitom bylo připomenuto v bodech 40 až 42 tohoto rozsudku, je cílem předběžné fáze vedoucí k takovému rozhodnutí pouze to, aby bylo Komisi umožněno utvořit si prvotní názor na slučitelnost dotčené podpory se společným trhem. Tribunál proto nemůže zasahovat do pravomocí Komise tím, že rozhodne, že by její posouzení bylo stejné, kdyby zahájila formální vyšetřovací řízení.

110 Navíc vzhledem k tomu, že existence vážných pochybností o slučitelnosti opatření se společným trhem postačuje k tomu, aby Komise měla povinnost zahájit formální vyšetřovací řízení, nemusel Tribunál v napadeném rozsudku vysvětlovat důvody, proč rozpor, který konstatoval mezi AMA-Gesetz 1992 a směrnicemi AMA, musel vést ke zrušení sporného rozhodnutí.

111 Soudní dvůr měl již totiž příležitost konstatovat, že rozhodnutí nevznášet námitky podle čl. 88 odst. 3 ES, přijaté v rámci krátkých lhůt, musí pouze obsahovat důvody, na jejichž základě se Komise domnívá, že se nepotýkala s vážnými obtížemi při posuzování slučitelnosti dotčené podpory se společným trhem a že i stručné odůvodnění tohoto rozhodnutí musí být považováno za dostatečné z hlediska požadavku odůvodnění, který je stanoven článkem 253 SFEU, pokud z něj však jasně a jednoznačně vyplývají důvody, proč měla Komise za to, že se s takovými obtížemi nepotýkala, přičemž otázka opodstatněnosti tohoto odůvodnění s tímto požadavkem nesouvisí (viz rozsudek ze dne 22. prosince 2008, Régie Networks, C-333/07, Sb. rozh. s. I-10807, body 65, 70 a 71).

112 V tomto ohledu proto nelze napadený rozsudek kritizovat z důvodu, že byl nedostatečně odůvodněn, jelikož otázka, zda by posouzení slučitelnosti bylo po zahájení formálního vyšetřovacího řízení stejné, či nikoli, nemá s tímto požadavkem odůvodnění nic společného.

113 Třetí až pátý důvod kasačního opravného prostředku musí být proto zamítnuty jako zčásti nepřípustné a zčásti neopodstatněné.

114 Z toho vyplývá, že hlavní kasační opravný prostředek musí být zamítnut v plném rozsahu.

K vedlejšímu kasačnímu opravnému prostředku

Argumentace účastníků řízení

115 Ve své kasační odpovědi uvádí Komise na podporu tvrzení, že Scheucher-Fleisch a spol. nebyly bezprostředně a osobně dotčeny sporným rozhodnutím, tj. skutečnost, že dotčené příspěvky nebyly součástí podpory schválené uvedeným rozhodnutím.

116 V této souvislosti Komise uvádí, že napadený rozsudek odůvodnil skutečnost, že Scheucher-Fleisch a spol. byly bezprostředně dotčeny sporným rozhodnutím z důvodu jejich povinnosti hradit příspěvky AMA. Podle Komise přitom z judikatury Soudního dvora a především z rozsudku ze dne 27. října 2005, Distribution Casino France a další (C-266/04 až C-270/04, C-276/04 a C-321/04 až C-325/04, Sb. rozh. s. I-9481) vyplývá, že daně nespadají do působnosti ustanovení unijního práva týkajících se státních podpor, ledaže představují způsob financování podpory tak, že jsou její nedílnou součástí z důvodu, že existuje vztah závazného určení mezi daní a podporou v tom smyslu, že výnos z prvně uvedené je nezbytně určen k financování druhé.

117 Podle názoru Komise je napadený rozsudek v tomto bodě stižen vadou nesprávného právního posouzení, protože v systému AMA neexistuje žádný vztah mezi příspěvky a částkou poskytnutých podpor, jak to již několikrát konstatoval Verwaltungsgerichtshof.

118 Komise je proto toho názoru, že žaloba podaná Scheucher-Fleisch a spol. měla být prohlášena za nepřípustnou.

119 Rakouská republika se připojuje k argumentům Komise a uvádí, že chybějící vztah závazného určení je v projednávaném případě potvrzen skutečností, že opatření financovaná společností AMA nelze vyčíslit z hlediska jednotlivých příjemců a že opatření se provádějí nezávisle na výnosu z příspěvků.

120 Uvedený členský stát v tomto ohledu uvádí, že podle § 21j odst. 1 AMA-Gesetz 1992 slouží příspěvky k pokrytí správních nákladů AMA, které vznikly v souvislosti s výběrem příspěvků, přičemž musí být použity i na opatření uvedená v § 21a tohoto zákona.

121 Scheucher-Fleisch a spol. tvrdí, že tento důvod je nový a že nebyl vznesen ani před Tribunálem, ani v rámci kasačního opravného prostředku. Podle těchto účastníků řízení existuje v systému zemědělského marketingu AMA mezi příspěvky a dotčenými podporami vztah závazného určení ve smyslu judikatury citované Komisí na podporu jejího kasačního důvodu, neboť příspěvky hrazené společnosti AMA byly jedinými zdroji, které měla na propagaci zemědělského marketingu k dispozici. Co se týče rozsudku Verwaltungsgerichtshof č. 2005/17/0230 ze dne 20. března 2006, Scheucher-Fleisch a spol. mají za to, že vychází z nesprávného výkladu judikatury Soudního dvora a tvrdí, že uvedený soud ještě nikdy v této souvislosti nepodal Soudnímu dvoru žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Závěry Soudního dvora

122 Úvodem je nutno posoudit, zda je důvod vznesený v rámci vedlejšího kasačního opravného prostředku, jak tvrdí Scheucher-Fleisch a spol., nový.

123 Kdyby totiž bylo účastníku řízení umožněno, aby vznesl důvod ohledně napadeného aktu, který nevznesl u Tribunálu, poprvé až před Soudním dvorem, znamenalo by to umožnit mu, aby Soudnímu dvoru předložil spor v širším rozsahu než spor, který projednával Tribunál, ačkoli v rámci kasačního opravného prostředku je příslušnost Soudního dvora omezena na posouzení právního řešení žalobních důvodů projednávaných u soudu prvního stupně (viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 1. února 2007, Sison v. Rada, C-266/05 P, Sb. rozh. s. I-1233, bod 95 a citovaná judikatura).

124 V projednávaném případě se tento kasační důvod vztahuje ke kasačnímu důvodu týkajícímu se nepřípustnosti, který Tribunálu výslovně předložila Komise, který doplňuje a podle kterého byla žaloba na neplatnost sporného rozhodnutí nepřípustná, jelikož Scheucher-Fleisch a spol. nebyly tímto rozhodnutím bezprostředně a osobně dotčeny.

125 Vedlejší kasační opravný prostředek je proto přípustný.

126 Pokud jde o kasační důvod vznesený Komisí, je nutno poznamenat, že na rozdíl od toho, co Komise tvrdí, nebyla v napadeném rozsudku odůvodněna skutečnost, že Scheucher-Fleisch a spol. byly bezprostředně dotčeny sporným rozhodnutím, pouze na základě jejich povinnosti hradit příspěvek společnosti AMA.

127 Z bodu 37 napadeného rozsudku totiž vyplývá, že Tribunál se opíral o výzvu k úhradě určenou jednomu z těchto účastníků řízení a dále o internetové stránky AMA a jednoho maloobchodníka, z nichž vyplývá, že značky „AMA“ byly udělovány již před přijetím sporného rozhodnutí.

128 Jak je navíc zjevné z bodu 44 tohoto rozsudku, každá zúčastněná strana ve smyslu čl. 1 písm. h) nařízení č. 659/1999 je bezprostředně a osobně dotčena rozhodnutím nevznášet námitky, pokud proti němu vznese důvody pro zrušení za účelem ochrany svých procesních práv.

129 Z toho vyplývá, že jediný důvod vznesený v rámci vedlejšího kasačního opravného prostředku vede znovu k diskusi o otázce týkající se postavení Scheucher-Fleisch a spol. jakožto „zúčastněných stran" ve smyslu tohoto ustanovení.

130 V této souvislosti je třeba odkázat na odpověď, která byla dána na druhou část prvního důvodu kasačního opravného prostředku.

131 Dále je třeba poukázat na to, že Scheucher-Fleisch a spol. si v rámci své kasační odpovědi a při jednání stěžovaly nejen na okolnost, že musí přispívat na financování zavedeného systému, ale i na to, že jsou v nevýhodě související se skutečností, že prospěch z reklamních opatření poskytovaných AMA Marketing mají pouze jejich konkurenti.

132 Je přitom nutno uvést, že podle čl. 1 písm. h) nařízení č. 659/1999 se „zúčastněnou stranou" rozumí zejména kterákoliv osoba, podnik nebo sdružení podniků, jejichž zájmy by mohly být ovlivněny poskytnutím podpory, především tedy podniky, které jsou konkurenty příjemce této podpory. Jinými slovy, jde o neurčitý okruh adresátů, což nevylučuje, že nepřímému konkurentovi příjemce podpory může být přiznáno postavení zúčastněné strany, jestliže tvrdí, že poskytnutím podpory by mohly být ovlivněny jeho zájmy a právně dostačujícím způsobem prokáže, že podpora může mít konkrétní dopad na jeho situaci (viz v tomto smyslu výše uvedený rozsudek Komise v. Kronoply a Kronotex, body 63 až 65 a citovaná judikatura).

133 Jelikož v projednávané věci bylo v napadeném rozsudku konstatováno, že Scheucher-Fleisch a spol. musí být považovány za „zúčastněné strany“ ve smyslu čl. 1 písm. h) uvedeného nařízení, musí být důvod vznesený Komisí v rámci vedlejšího kasačního opravného prostředku zamítnut jako neopodstatněný.

134 Z výše uvedeného plyne, že vedlejší kasační opravný prostředek je třeba zamítnout v plném rozsahu.

K nákladům řízení

135 Podle čl. 69 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora, jenž se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě článku 118 téhož jednacího řádu, se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Scheucher-Fleisch a spol. požadovaly náhradu nákladů řízení a Rakouská republika neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

136 Vzhledem k tomu, že Scheucher-Fleisch a spol. nepožadovala náhradu nákladů řízení od Komise, ponese tato vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (třetí senát) rozhodl takto:

1) Hlavní a vedlejší kasační opravný prostředek se zamítají.

2) Rakouské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

3) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení.

Podpisy.